

تحلیل راهبردی ایجاد پارک علم و فن آوری تخصصی کشاورزی

امید جمشیدی^۱، عبدالله مخبر دزفولی^۲، سید داود حاجی میر حیمی^۳ و ابراهیم عظیمی^۴

- ۱- محقق و مدرس مرکز آموزش عالی امام خمینی (ره)، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (jomshidi.omid65@ut.ac.ir)
- ۲- عضو هیأت علمی مرکز آموزش عالی امام خمینی (ره)، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
- ۳- دانشیار مرکز آموزش عالی امام خمینی (ره)، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران
- ۴- کارشناس مرکز آموزش عالی خمینی (ره)، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

چکیده

پارک های علم و فن آوری از جمله ابزارهای مهم و اساسی دستیابی به اقتصاد دانش بنيان است و هدف اصلی آن، کمک به ایجاد شرکت ها و مؤسسات توسط افراد نوآور کارآفرین است، به نحوی که بتوانند با ریسک کم تر به موفقیت دست یافته و در ازار آزاد ملی و بین المللی رقابت نمایند. کشاورزی یکی از بخش های مهم اقتصادی کشور است که نیازمند توسعه فن آوری برای غلبه بر چالش های موجود است. با توجه به تعداد کم شرکت ها و واحد های دانش بنيان کشاورزی ضروری است تا با ایجاد یک ساختار حمایتی به رشد و توسعه این واحد ها کمک شود. پارک علم و فن آوری تخصصی کشاورزی می تواند با بهره گیری از ظرفیت های موجود زمینه این کار را فراهم آورد. هدف این تحقیق تحلیل راهبردی ایجاد پارک علم و فن آوری تخصصی کشاورزی است. برای این منظور با بهره گیری از نقطه نظرات کارشناسان، نقاط قوت و ضعف درونی و فرصت ها و تهدیدهای بیرونی ایجاد این پارک شناسایی و راهبردهای توسعه آن معرفی شد. مقایسه فضای درونی و بیرونی پارک علم و فن آوری کشاورزی نشان داد که فضای محیط درونی و بیرونی، به ترتیب با ضریب نهایی (۰/۱۴) و (۰/۳۱) به ترتیب مثبت و منفی است. به عبارتی در محیط درونی، نقاط قوت و در محیط بیرونی تهدیدها غالب هستند. نتایج اولویت بندی راهبردها بر اساس وزن عوامل تشکیل دهنده هر راهبرد نیز نشان داد که راهبردهای رقابتی یا تنوع (ST) با وزن ۰/۷۵۴ در اولویت اول قرار داشت، به عبارتی ضرورت دارد که فضا برای اجرای سیاست های رقابتی و تنوع در جهت احداث پارک علم و فن آوری فراهم شود.

واژه های کلیدی: پارک علم و فن آوری، تحلیل راهبردی، کشاورزی